

**[Tange.]**

samme bestemmelser, der gælder her, som i de øvrige tilfælde, hvor der meddeles fri proces. I øvrigt er det jo sådan, at hvis man virkelig får ret, så får man også tilkendt omkostninger af modparten, så jeg kan ikke se, der er den store nødvendighed for, at der bevilges fri proces helt automatisk.

Med hensyn til nr. 16 kan vi også tiltræde det. Vi synes, det er en udmærket forenkling, at politiembedsmænd i forbindelse med mindre overtrædelser af love kan opkræve bøde på stedet. Det vil formentlig være en forenkling og besparelse for det offentlige.

Så har jeg ikke flere bemærkninger. Stort set kan vi altså gå ind for lovforslaget og vil i øvrigt deltage velvilligt i udvalgsbehandlingen.

**Lone Dybkjær (RV):**

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede ved behandlingen af dette lovforslag, skal jeg på hans vegne fremsætte det radikale venstres synspunkter vedrørende forslaget.

Der er jo, som det tidligere har været nævnt, 3 hovedproblemer, som tages med i dette lidt sammenbragte lovforslag.

For det første er der spørgsmålet om forbrugersager. Der er jo stort set tale om ændringer, som man må sige er nødvendige konsekvenser af de love om forbrugerombudsmanden og forbrugerklagenævnet som vi vedtog sidste år.

Systemet med at veksle mellem ordinære retter og forbrugerklagenævnet, sådan som det er nævnt i nr. 12 og 13, er ikke særlig strømliniet, men kan formentlig næppe laves anderledes. Vi er velvillige over for dette punkt, men vil selvfølgelig gerne drøfte det nærmere i udvalget.

Så er der det andet hovedområde, spørgsmålet om bødeforelæg på stedet. Her har vi jo tidligere drøftet det, som også andre ordførere har været inde på, i retsudvalget, uden at vi havde et egentligt lovforslag til behandling, og uden at vi nåede frem til en egentlig konklusion. Der er forskellige synspunkter for og imod, og jeg skal lige kort nævne nogle af dem.

For det første taler det naturligvis til gunst for forslaget, at der kan blive tale om en rationalisering, det vil sige, at man kan

spare rapportoptagelse og den slags ting, og det er naturligvis noget, der er ønskeligt. Der er også fordele ved, at det foregår på stedet. F. eks. kan man tænke sig en udlænding eller en dansker, der i al almindelighed har hastværk, og som skal videre med det samme; han eller hun kan se en fordel i, at man får det afgjort umiddelbart. På den anden side må man også sige, at det kan være farligt i det øjeblik, hvor både politibetjenten og færdselssynderen måske er lidt hede i kammen og derfor ikke rigtig når at få tænkt sig om og derfor kommer til lidt forhastede konklusioner.

Det tredje, jeg vil nævne, taler nærmest imod forslaget, idet det ikke må blive reglen, at det bliver politibetjente, der ligesom idømmer bøder, eller at det bliver rigsadvokaten, der fastsætter disse. Det må være domstolene, der fastsætter taksterne, og det må derfor være helt givet, at der kun kan blive tale om nogle meget klare sager, nogle, hvor der overhovedet ikke kan rejses tvivl.

Det fjerde punkt, som vi vil nævne i denne sammenhæng, er spørgsmålet om bemyndigelsen, sådan som det foreslås i det nye stk. 4 i § 931. Den finder vi er meget vidtgående, og den vil vi i hvert fald meget gerne drøfte nærmere i udvalget.

Konklusionen på dette andet punkt er altså, at vi er positive, men at vi godt vil se nærmere på reglernes udformning i udvalget.

Med hensyn til det tredje hovedpunkt om dommere og advokatfuldmægtige m. v. er vi positive, og vi kan umiddelbart tilslutte os det.

**Hagen Hagensen (KF):**

Det er jo sådan lidt af en blandet landhandel, man skal til at tage stilling til her. En del af tingene har vi tidligere haft lejlighed til at gøre bemærkninger om, og jeg kan derom henvise til, hvad jeg før har sagt. Må jeg nøjes med at gøre følgende bemærkninger om enkelte punkter.

I det omfang, der kan blive spørgsmål om, at sager, der har været behandlet af forbrugerklagenævnet eller de særlige nævn, skal indbringes for domstolene, vil jeg også mene, det vil være naturligt, at der kan gives fri proces. Men her vil jeg godt sige, at i forbindelse med, at vi kommer til at drøfte disse forhold, kunne der måske være grund